

SPECIAL GUARDS

ή αλλιώς... «ειδικοί φρουροί»

Δεν μας
Ξαφνιασε
καθόλου, όταν
διαβάσαμε
στις

εφημερίδες ότι οι ειδικοί φρουροί που ενεπλάκησαν με πυροβολισμούς στην ληστεία της εθνικής για **ψυχολογικούς λόγους** ζήτησαν μετάθεση σε δουλειά γραφείου. Έχουν επιφύλαξη, λέει, και δεν μπορούν να κοιμηθούν τα βράδια.

Χρόνια τώρα το επιβεβαιώνουμε, ότι για να είσαι ειδικός φρουρός δεν θα στέκεις και στα καλά σου! Και τα παραδείγματα πάμπολλα και καθημερινά. Δεν θεωρούμε ότι κανένας σώφρων άνθρωπος θα πάει να γίνει ειδικός φρουρός. Αλλά ας μην το εξειδικεύουμε, μπορούμε με σιγουριά πλέον να πούμε πως **όλοι οι ενασχολούμενοι στα σώματα ασφαλείας (και είναι πολλά αυτά...) δεν είναι στα συγκαλά τους.**

Δεν θεωρούμε ότι τα προβλήματα τους δημιουργήθηκαν και καλά μετά από την ανταλλαγή των πυροβολισμών (Μετατραυματικά σοκ και κουραφέξαλα, μουρμουρίζουν οι ψυχολόγοι.). Αντιθέτως **είμαστε βέβαιοι ότι τα προβλήματα τους είναι ακριβώς αυτά που οδήγησαν εκεί.** Πως αλλιώς εξηγείται;

Υ.Γ.1

Γνωρίζουμε σαφέστατα τι ρόλο βαραίει η ψυχολογία στο κοινωνικό και πολιτικό γίνεσθαι. Γνωρίζουμε επίσης και τους μηχανισμούς της ψυχολογιοποίησης και είπαμε να τους αντιστρέψουμε. Τα κρατάμε όλα και επιφυλασσόμαστε ότι μ' αυτό το ζήτημα θα ασχοληθούμε εκτενέστερα στο μέλλον.

Υ.Γ.2

Εμφανέστατο στοιχείο της γενικότερης αστάθειας και ανισορροπίας τους είναι πέραν όλων των άλλων εμφανέστατων συμπτωμάτων που τους χαρακτηρίζουν και ο

ολοένα αυξανόμενος ρυθμός αυτοκτονιών που παρουσιάζουν στις τάξεις τους.

Άσε ρε, δεν μπορώ να κοιμηθώ το βράδυ...

Το "ασυμφωνία" αποτελεί μια δοκιμαστική έκδοση (σχετικά) τακτικού έντυπου λόγου των "φοιτητών σε κρίση ταυτότητας". Δεν έχει κανενός είδους χρηματικό αντίτιμο και ούτε θα μπορούσε να έχει. Αρνείται να εκτιμηθεί με οποιασδήποτε μορφής "εμπορευματικό ισοδύναμο" και επιθυμεί να δημιουργήσει μια σχέση αδιαμεσολάβητη από εμπορευματικές διαδικασίες με τον δέκτη της. Τα κείμενα που απαρτίζουν το έντυπο αποτελούν προϊόν συλλογικής διεργασίας, εκτός από αυτά που υπογράφονται από κάποιο συγκεκριμένο όνομα. Η λογική που διακατέχει το έντυπάκι είναι ανοιχτή, όπου κάθε κριτική και συνδιαμόρφωση είναι επιθυμητή. Θα μας βρείτε στο στέκι της

Παντείου κάθε Τρίτη κατά τις 13.00, όπως επίσης για επικοινωνία το email μας είναι: krish@riseup.net

ασυμφωνία

μια κοινωνική προσφορά από τους φοιτητές σε

δοκιμαστικό τεύχος
Απριλίου '06.

κρίση ταυτότητας

Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις δημοφιλών και "έγκυρων" media ο φερόμενος ως "ληστής με τα μαύρα" Δημητράκης ήταν "κακός"... φοιτητής και χρωστούσε ωστόσο μαθήματα, ενώ δεν αήγαυε συχνά στην σχολή του.

Λίγες μέρες αργότερα, σχετικά με τον γνωστό του, (ο οποίος αδήχθη ως μάρτυρας και κρατήθηκε όμηρος για 24 ώρες) αναφέρθηκε απ' τα media πως παρά τα 27 τον χρόνια διατηρεί την φοιτητική του ιδιότητα.

Είδατε τι μωροεί να κάνει ένας "κακός" φοιτητής; Μέχρι και ληστεία! Γι' αυτό φροσική!

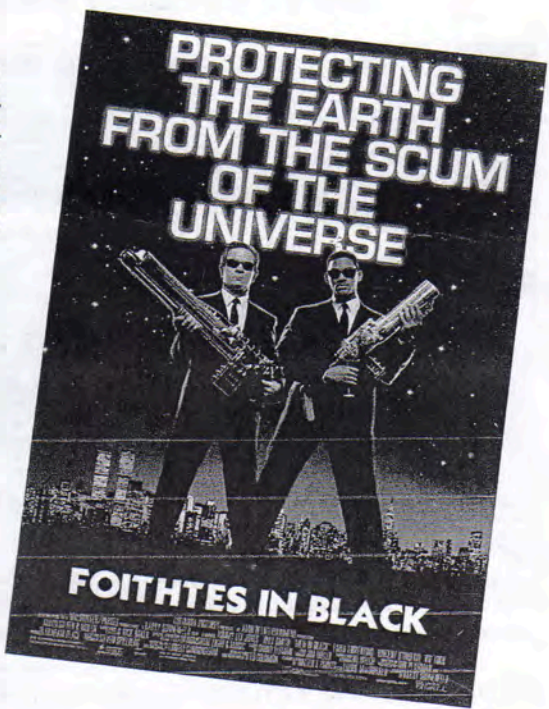
Όσο για εσάς, Δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτε. Αρκεί να αηγαίνετε ανελλιπώς στην σχολή σας, να μην κάνετε τα μαθήματα σας, να φροσέχετε τις φαρές σας, να μην φοράτε μαύρα και να φάρετε το φτηνικό σας φριν τα 27 (ο γραφίων είναι 25). Μωροεί να μην κάνετε καριέρα, μωροεί να μην θρείτε δουλειά, αλλά θα γλιτώσετε τη φυλακή. 25 κατασκευαστές συνειδήσεων σινιστούν.

Παράτα τη ζωή σου, Αγάφα τη σχολή σου και Διάβαζε ωλύ. Αυτοί ξέρουν.

Οι φοιτητές με τα μαύρα

Στο πανεπιστήμιο όσο πιότερο σπουδάζα, τόσο καθαρότερα ένοιθα πως ήμουν γελοίος. Μπορώ να πω ότι οι Πανεπιστημιακές μου σπουδές είχαν το μόνο αποτέλεσμα να με πείσουν επιστημονικότητα πως ήμουν γελοίος, δίνοντας μου κάθε χρόνο κι ένα νέο επιχειρήμα.

φ. Ντιστογιέφσκι

FOITHTES IN BLACK

Έργα και ημέρες του φοιτητικού συνδικαλισμού.

Τι αναστάτωση επικρατεί στους κόλπους του "φοιτητικού κινήματος"; Οι τουντούκες ξεσκονίζονται και οι λινάτσες απλώνονται σαν κόκκινα χαλιά έτοιμα να φιλοξενήσουν όλη τη "ριζοσπαστικότητα" των φοιτητών, ενώ ευφάνταστες αφίσες τυπώνονται.

Προς τι όλος αυτός ο τζετζελές; Ο φοιτητικός συνδικαλισμός έχει εξαντλήσει όλη του την "επαναστατικότητα" στην υπεράσπιση του άρθρου 16 του συντάγματος που κάνει λόγο για την ελευθερία της παιδείας και τον έλεγχο της απ' το κράτος.

Η ιστορία είναι γνωστή. Ο καπιταλισμός προσαρμόζεται στα νέα δεδομένα της αγοράς (διεθνοποίηση της οικονομίας, χαμηλές κοινωνικές αντιστάσεις, ιδιωτικοποίηση δημόσιων αγαθών, κ. τ. λ....) αλλάζοντας πρόσωπο. Έτσι το κράτος εκχωρεί πολλές απ' τις αρμοδιότητες του στις επιχειρήσεις για τις ανάγκες της αγοράς.

Μπροστά στην νέα αυτή καπιταλιστική αναγκαιότητα και πραγματικότητα, η φοιτητική αριστερά, σαν άλλος Δον Κιχώτης, αγωνίζεται μόνη υπερασπίζοντας το κράτος -καλό πατέρα (κοινωνικό κράτος) που "βάλλεται απ' το Τέρας του νεοφιλευθερισμού". Βλέπει το δέντρο και κάνει

το δάσος. Αδιαφορεί για το ρόλο του πανεπιστημίου, του φοιτητή και της επιστήμης στον καπιταλισμό και αγωνίζεται για "Πτυχία με Αξία, Δουλειά με δικαιώματα" σε μια κατακερματισμένη κοινωνία.

Τα πτυχία συμβάλλουν στο διαχωρισμό και την εκμετάλλευση των ανθρώπων και η δουλειά οδηγεί στην πλήρη προσαρμογή τους στις

ανάγκες της αγοράς μέσα απ' τα ιδεολογήματα της "ανάπτυξης" και της "ποιότητας ζωής", στην προλεταριοποίηση τους.

Προς τι λοιπόν όλη αυτή η αναστάτωση; Εύκολο να το καταλάβει κανείς αν σκεφτεί πως πλησιάζουν οι φοιτητικές εκλογές και πρέπει να δημιουργηθεί ένας επαναστατικός αέρας που θα σπρώξει σύσσωμο το φοιτητικό κίνημα στους δρόμους...για τις κάλπες. Ύστερα όλα θα διπλωθούν με επιμέλεια και θα κλειστούν στα ντουλαπάκια, έτοιμα για το επόμενο κυνήγι εντυπώσεων.

Όσο για εμάς; Δεν θρέφουμε αυταπάτες. "Κοινωνικό" κράτος και νεοφιλευθερισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρά δυο όψεις του ίδιου απάνθρωπου συστήματος του, του καπιταλισμού. Το ίδιο ισχύει και για το δημόσιο-κρατικό και ιδιωτικό πανεπιστήμιο.

Μακριά από λογικές υπεράσπισης του κράτους καλού πατέρα, με ακέρατη συνείδηση, δεν επιθυμούμε την επιστροφή σε παλαιότερες φάσεις του καπιταλισμού, αλλά αγωνιζόμαστε για την καταστροφή της καπιταλιστικής-οικονομικής οργάνωσης της ανθρωπότητας και συνεπώς και του πανεπιστημίου ως προαγωγού της...

Όσο κι αν κοιτάζουν το δάχτυλο...θα εξακολουθούμε να δείχνουμε το φεγγάρι.

Όχι! Δεν πρόκειται για βουντού αλλά για περίπτωση φετιχισμού: Την προεκλογική περίοδο στην Πάντειο το "αντι της σιωπής" (αριστεριστικό σχήμα) κρέμασε πανό που έλεγε "όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16". Το νούμερο 16 το έγραψαν 16 φορές στο πανό...!

αφίσκι που κολλήθηκε στην Πάντειο και στα πέριξ των ανοίξεj. Και το οποίο σκίστηκε με μανία...

"Μπράβοj ξυλοκοπούν συναδέλφους σας. Συνάδελφοι σας τρομοκρατημένοι αρνούνται να καταθέσουν σε ΕΔΕ που διατάξατε, επειδή φοβούνται για την υγεία τους και την σωματική τους ακεραιότητα. Συλλογικά όργανα του πανεπιστημίου τρομοκρατούνται και παρεμποδίζονται στην εκτέλεση του έργου τους με τηλεφωνικές απειλές για τοποθέτηση βομβών. Μέλη συλλογικών οργάνων αυτοεξαιρούνται παρανόμως από αυτά. Διοικητικοί υπάλληλοι σας υφίστανται βία, απειλές και προτάσεις δωροδοκίας. Υποψήφιοι για θέσεις ΔΕΠ ή οικείοι δέχονται απειλές".

Από επιστολή του καθηγητή Σταμάτη, στις 21/11/2005, στον πρότανη της Παντείου.

Το ρουσφέτι, η ρουφιανιά, τα "μαχαιρώματα", τα "γλειψίματα", οι ανίερες συμμαχίες, οι απειλές, δίνουν και παίρνουν στους κύκλους της διανοησης. Είναι αναπόσπαστα στοιχεία της προσπάθειας για την απόκτηση αίγλης, περισσότερης εξουσίας, ανόδου σε υψηλότερα αξιώματα. Δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά. Μπορεί μέσα στη δημοκρατία να νοσηματοδοτούνται ως "σκάνδαλο", στην πραγματικότητα όμως, αποτελούν στιγμές της καθημερινής παρακμής και σήψης του εκπαιδευτικού συστήματος. Αποτελούν εκφάνσεις της συνθήκης κυριαρχίας

ανθρώπου πάνω σε άνθρωπο, εκεί όπου η αξιοπρέπεια είναι έτοιμη να ανταλλαχτεί στην προοπτική της αυριανής καριέρας και του κέρδους. Και είναι μετά, τα ίδια αυτά μίζερα ανθρωπάκια, που έρχονται να ορίσουν τη ζωή μας μέσα από τους βαθμούς τους, τις αξιολογήσεις τους και τα πτυχία τους. Και εμείς καλούμαστε να τους ανεχθούμε (;)...

Να μην αφήσουμε κανέναν να ορίζει τις ζωές μας! Να οργανώσουμε την αδιαλλαξία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.